

வந்த அறுவரின் அஸ்தமனத்திற்கான அன்புடையோரின் அரையாண்டு அஞ்சலி

எமது ஆருயிர் நண்பர்களே!

பிறப்பவரின் இறப்பது நியதி. ஆனால் நீங்கினா...! நினைக்கவே நெஞ்சம் நெழிகிறது. உங்கள் மறைவைப் பற்றி என்ன சொல்வது... எப்படிச் சொல்வது... ஆறுதல் கொள்ள வழியே காணோம். ஊருக்கும் ஆராமல்; பாருக்கும் ஆராமல்; நடுத்தெருவில் வயத்து நாசஞ் செய்த நயவஞ்சகப் பிரசாக் கும்பல்; நாகரிகப் பிச்சைக்கார வேடம் பூண்டு, நரிக்குணத்துடன் நாட்டில் நர்த்தனம் புரிகின்றன. யாருக்கு என்ன குற்றம் புதிந்தீர்கள்? உங்கள் சிங்கார மேனியில் சித்திரவதைகள் சிம்மாசனமேறி சிருங்கரித்ததை நாமறிவோம், வெட்டுக்களும், குத்துக்களும், குதறல்களும் சேர்ந்தே உங்கள் உடல்-உயிர் உறவை உடைத்ததுவே! ஆயுதப் பற்றுக்குறையை அவர்கள் மதன் மூலம்தான் அம்பலப்படுத்துகிறார்கள். ஆம்... ஒவ்வொரு முகத்தையும் பார்க்கின்றோம். பார்க்கவும் பூமுடித்திக் குருதியைத் தவிர வேறெதையும் காணோம். ஒரு வனது தலை... ஒருவனது கை... ஒருவனது ஆணுறுப்பு... யாவும் அணுஅணுவாக அழந்து; சித்திரவதை செய்யப்பட்டு நம் வெவியே தெரங்க... பற்கள் இறுக்கக் கடித்தபடி, யாவரையும் பதைப்பதைக்கல் புதைத்தனரே! உங்கள் எண்ணங்கள்; கற்பனைகள் எல்லாம் எதற்குே போனக் கலைத்தனரே! அரக்க வெறி கொண்ட இக்கும்பல்; அகத்த ஆவி கொண்ட இந்த ஊன ஆன்மாக்கள்; அரசியல் வறுமை கொண்ட இப்போலி அவதாரங்கள்... இவர்களுக்கெல்லாம் எங்கே புரியப்போகிறது உத்தம உயிர்களின் உன்னத பெறுமதி.

சி. சிவகுமாரன் (சிவா, மகிமை)
30 - 12 - 1962
முனையி

தெளிவான கொள்கையும், நிறைந்த சிந்தனையும், சரியான போக்கும்; உண்மை, நேர்மை, தியாக மனப்பான்மை என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஆயுதம் தூக்குபவனே உண்மையான விடுதலைப்

போராணி. இவைகளைத் தவிர ஆயுதம் தூக்கும் கும்பல் யாவும் விடுதலைப் பயணத்தை நாடப்படுத்தும் நரிகளே. சரியான வகையில் விடுதலைப் போராணியாக வதுவதே உலகில் யாவருக்கும் கடினமான இலட்சியமாகும். விடுதலைப் போராணியும் ஒர் சமூக சீர்திருத்தவாதியே! விடுதலை வீரர்களே! வீரத்தாய் பெற்றெடுத்த வீர மறவர்களே! தமிழீழத் தாயகத்தைத் தாமதமாகக் கொண்ட இலட்சிய வேங்கைகளே! உங்கள் உன்னத விடுதலைப் போராட்டத்தை இடைநிறுத்த முனைந்து; அறுவரையும் அழித்த சதிக்கும்பலின் கொடுஞ் செயலை மக்கள் மினங்கண்டுள்ளார்கள். உங்கள் அனுவரங்களின் சமாதிகளும் அகிலும்பலுக்கு எல்லைக் குறையாக்கட்டும்.

அன்று தமிழீழ விடுதலைக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்த சிவ குமாரன் போல் மீண்டும் ஒரு "சிவகுமாரன்". அன்பே சிவா, உனது சரியான முகத்தை நாம் எப்படி மறப்போம். யார் யார்க்கு என்னென்ன உதவிகள் தேவையோ அதையெல்லாம் நியாகவே கேட்டு ஒடியோடிக் செய்து கொடுப்பாயே! அப்படிப்பட்ட உனக்கா திக் சித்திரவதைகள், 'மாமா' என நாம் அழைக்க 'மருமக்களே' என எம்முடன் கூடிக் குலாவுவாயே.

த. புவிந்திரன் (புவி)
22 - 09 - 1964
தேர்ப்புரம்

உ. சிவராமநந்தன் (சின்ன சிவா)
21 - 08 - 1963
முனையி.

தமிழிழப் புவிந்திரன் மீட்டிடுவோம்; எனப் போர்க்கொடி உயர்த்திய "புவிந்திரன்". இப்புவியான பூமாதேவி எவ்வாறு பொறுமை யுடன் இருக்கிறாளோ; அதேபோல் மக்களை ஏமாற்றும் இக்கும்பலின் வம்புகள், சேட்டைகளை நீ எவ்வளவு காலமாகப் பொறுத்திருந்தாயோ, அப்படிப்பட்ட உன்னை அப்பேய்கள் கொன்றுக்களே.

தமிழினியின் அடிமை விலக்கொடிப்பேன். அதன் பின் நான் எமக்கு ஆனந்தம் எனக் கூறின "சிவராமநந்தன்" சிக் குட்டி என எல்லா வாயிலும் நிறைவாயே, உன் போன்ற சிறுவர்களைக் குழிபறித்துப் புதைக்கவென ஒரு கும்பலா?

தேவர்கள் கூட மலர் தூவி வாழ்த்திடும், மாசு மறுவற்ற, தமிழிழப் பாசக்கொண்ட "தேவநாதன்", பாடசாலைப் பருவத்தில் கூட உன்னால் உழைத்துப் பணம் சம்பாதிக்க முடியுமென நண்பர்களுள் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்த்தாயே.

மலர்கின்ற ஈழத்தில் மறைந்திட்டாலும் மக்கள் உன்னத்தில் மறையாது வரவும் 'சிவராசா'. சிவம் என்னும் பெயர் உனக்கே பொருந்தும். எப்படித் தோண்டித் தலைநிமிர்த்து வாழ்த்தாயே. தமிழிழம் வடிப்பகம்

அமைப்போடு. அந்த நாம் காண்போம் என அடிக்கடி கூறினாய், எதுவும் எதில் விழுங்க முன் ஒரு மறைத்திட்டாய்.

சுழத்தின் அழகுக்கு கிள்ளலென்குத் தீயாயாய் இருக்கென்கு; போதாது. திறப்பதே மேல் என ஓயாமல் சோதிடம் போல் கூறினும் "போதில்வரன்" எல் என்றதும் மழலை போழியாயே! குட்டி நாய் உனது பால் வாயும் குழந்தை முகத்தைப் பார்த்தவனது அக்களுக்கே வயவர்கள் கணியலில்லையா? உத்பத்தெட்டிக் பிறத்தும் அதற்குள் உனக்கு மரணமா?

திவர்கள் அனுவரும், வீர மானத்தின் பின்பு சந்தனப்பெட்டியில் உறங்கிய சசித்திர தாயைக்கலிக்கின், அலைக்கோரத்தின் மண தரையின்; தமிழிழைப் பகத்தரைக்கு உரமாவில் போனவர்கள். ஆறு மாதங்களின் முன்பு உடலுழித்து போனவர்கள், உங்கன் அன்பு நண்பர்களுடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை; என்னும் கருத்துமாக கற்ற காலங்கள்; சை வாய்வையும்; உயர்ச்சிலையையும் உதறித் தள்ளிய விதம்; அன்பு விடுதலை வீரரின் எதிரிக் வெற்றி கொள்ள முடியாத கூதிய ஆயுதம்.

சென்றதின் கோட்டை, ஏனைய ஆயக்க உறுப்பினரகள்

சி. கிணையன் (கிணை)

20 - 03 - 1966

தொல்புரம்.

அன்று ஒரு முழுநேர ஊரடம்பு. அந்தக் கட்டிரையில் எத்தனைவர் பொறுத்திருக்கிறார்கள் வந்த சோகம் கண்ணீர் நறுப்பிடுங்கள், கட்டு சடங்குகள் கிளர்ந்து எடுக்கப்பட்டன, இவ்விரண்டால் நான்கு குழிகள் அங்கங்கே காதலம், அழகம் அடைபடாமல் காணப்பட்டன. ஆனால் இதுவரை என்னமும் அருகருகே புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை பற்றிய கித்திரைகள் மெளனமாக கலையுதல் சிமெந்து தொழிற்சாலைகளில் கட்டப்பட்ட, 9 பேர் இவர்கள் என்று கதை கட்டி குரல்கள், ஆம் அவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள்.

ஆனால் அதன் பின்னர் தமது அகத்தவர்களே வித்த துண்டுபிரகரத்தில் அறுவடை மரணத்திற்குத் தாம் சொல்லியது என்னது? "அரசு உலகை காப்பாக்காத காரணத்தால் நாங்கள் மரணமடைவது வித்தப்பட்டது, அக்கடங்கலானிருக்க இடத்திற்கு அங்கே புதைக்கப்பட்டனர்" என சொ. சோதன் வரன்; படைத்துறைச் செயல் தடையாக்கியிருந்து ஏனைய சடங்குகளுக்கு கரிமை கோரிவது மக்கள் அனுவரும் அகலர். இத்திருத்த மக்களுக்குப் புத்திவிட்டது புனெட்டின் புலம்பல்.

புவிசன் "மக்கள் விடுதலையா? மலிந்தோட்டைவா?" என்ற பிரகரத்தில்

(i) புவி பாகை விடு வந்தவர்கள் கூறிய கூற்று.

(ii) சிவக்கு கிண்ட முற்பட்டபோது தடுக்கக் காரணம், எங்கள் என்று கேள்விக்கான தொந்திரிக்காதார்கள், இதற்கு புனெட்ட "நிதானத்துடன் செயற்படுவோம்" என்ற பிரகரத்தில் எது வித பதிலும் கிடைக்காதது அனுவரும் அறிந்திருக்க.

"நிதானத்துடன் செயற்படுவோம்" இதை நினைந்துடன் பார்த்தால் அதில் எவ்வளவு நிதானம் பெண்பட்டதென்பதை நாம் நினைத்துடன் அறிவலாம்.

இவற்றையிட "தமிழ்த் மக்கள் விடுதலைக் கழகம்" பொதுமன்னிப்புக் கேட்கத் தயாரா? எனும் தலைப்பில் சுழத் செய்தி பத்திரிகை B P K. L. P. ஆல் வெளியிடப்பட்டதையும் அறிவோம், அறவரின் கொள்கைக் கண்டவரே மற்றைய இருவர் என அணித்திரமாகக் கூறினார்கள்.

ஓ... புனெட்டே! நிதானத்துடன் இதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க உன்னும் இவறுமா? முடியாது. ஏனென்றால் பெரும் சோனாலும் பொருந்தச் சொக்க வேண்டுமே! உனக்கு மக்கள் தீர்ப்பு சில இடங்களில் கிடைப்பதை காலமும் அறிவிக்கும்.

நாம் உன்னை மன்னிப்போம்! மறப்போம்!!

கத்திரை சமதரம் தமிழ்நாட்டின் சசித்திரம் என்னென்ற கத்திரைப்பெட்டியில்; கிடுகலை வெளியில் தீயாசிய பொன் ஆயிரமாயிரம் சுழத்தியில் இளைஞர்களின் ஆத்மாவானோடு இவர்களின் ஆத்மாவும் இறங்கி வந்து உறங்குக. அப்போது தமிழ்நாட்டைத் தன் மனை காக்க உயிரிழந்த குழந்தையுடன் கண்ணீர் மலர் தூசி அஞ்சிப்பாங்க.

அனுவருக்கும் அஞ்சலிகள்! — தயில்கின்றோம் நண்பர்களே!!

"ஒட்டையிலே என் சைம்பல் ஒட்டியது இவ்வாறு சைவத்து ஒடவேண்டும்"

வி. தேவநாதன் (தேவன்)

05 - 09 - 1965

தொல்புரம்.

என வர்ணிக்கப்பட்ட கனிபுரத்தில்

நிகுப்பதில் நிபாயமில்லை ஆனால்

அனுவரும் வேறுபட்டவர்கள். அக்காலத்திலேயே உன் கமைய உணர்ந்தவர்கள். இந்த நிலையில் உமாமகேசவரன் வந்ததால் பலத்த பாதுகாப்புக்கு கனிபுரம் உட்பட்டிருந்தது. அதேவேளை கவிரெட்டி ஒட்டக்கென்றவர்கள் மர்மமாக கட்டப்பட்டனர். பலத்த பாதுகாப்பு இட்ட நிலையில்; இராணுவம் அங்கு வரவில்லை; வேறு வாகனங்கள், நபர்கள் நடமாடவில்லை. பாதுகாவலர் பகர்ந்தார்கள். இந்த நிலையில் அனுவரைக் காணவில்லை, அதுவும் பிரதான வீதியில் பணம் கொண்டு சென்ற வானியும் பின்னர் காணப்பட்டது. திவர்களுக்குத் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டனர் நண்பர்கள்.

ஆனால் "புதிய பாஸ்த" கித்த வந்தவர்கள் கட்டப்பட்டோரின் விட்ட நிலை நாம் கனிபுரம் பகுதியில் உள்ள தென்பதி மில் சந்தியில் இரவு 10-மணி யளவில் பிடித்ததாகவும், பின்னர் கிடுகித்ததாகவும் கூறினர். இச்சந்தியில் நான் கண்ட வானி காணப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கட்டிப்பதற் கான காரணம் சொல்லப்படவில்லை.

வேறு சில அகத்தவர்கள் தமது பாசறையின் மறிக் கமரெட்டி, டாட்டியதால் பிடித்தோம். அடித்தோம், பின் விட்டோம் என்றனர். பெரும் டிபரன்டன் தொல்புர மக்கள் அறிவார்கள்.

சாதாரணமாக வெளிக்கொண்டே மாமி - மருமகன் சண்டை என்பவற்றை தேடித் தீர்த்து வைக்கும் இவர்கள் இவ்வரை இன்னமும் இறப்பறி விசாரிய எல்லா ஆய்வுத் திட்டங்களுக்கு அனுவரையும் தெரிவிக்கவோ இல்லை. ஆனால் சிறு சிறு இடங்களில் கூட அனுவரையும் தெரிவித்ததை காரணமாய்.

க. கோடுப்பரன் (காடு)

05 - 08 - 1968

தொல்புரம்.